

Familie- og forbrugerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 2 ad Rådsmøde (Retlige og Indre Anliggender) 2794 den 19.-20. april 2007:

Spørgsmål 2:

”I forlængelse af dagsordenens punkt 9 på rådsmødeforelæggelsen, og med henblik på drøftelse i senere samråd, bedes ministeren oplyse, hvordan regeringen vil håndtere forslaget til forordning om lovvalgsregler i ægteskabssager (ROM III) og sikre danske borgeres interesser.”

Svar:

Retsgrundlaget for ”Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399)” (Rom III) er EF-traktatens artikel 61, jf. artikel 65. I henhold til artikel 1 i Protokollen om Danmarks stilling (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggende), der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der fremsættes med hjemmel i disse bestemmelser. Forordningen vil derfor ikke være gældende for Danmark.

Dette betyder, at danske myndigheder ikke vil skulle anvende forordningen ved behandling af sager om separation eller skilsmisse.

Trods forbeholdet vil forordningen gælde for danske statsborgere, der bor i en stat, der er omfattet af forordningen. Endvidere vil den også kunne få betydning for personer, der bor i Danmark.

Dette indebærer bl.a., at ægtefællerne i forbindelse med indgåelsen af ægteskabet kan aftale, at deres skilsmisse skal afgøres efter dansk ret, selvom skilsmissesagen ikke skal behandles i Danmark. De kan endvidere aftale, i hvilken af de stater, der er omfattet af forordningen, skilsmissesagen skal behandles. Dette forudsætter dog, at ægtefællerne har den fornødne tætte forbindelse til de omhandlede stater.

Regeringen støtter generelt forslaget, fordi det vil kunne medvirke til at forbedre retssikkerheden for ægtefæller i skilsmissesager, hvor flere lande er involveret.

Selvom Danmark ikke deltager i vedtagelsen af forslaget, følger jeg nøje forslaget og søger at fremme Danmarks interesser i det. På Rådsmødet den 19.-20. april 2007 gav regeringen således udtryk for, at Danmark støtter forslaget, men er betænkelig ved de dele af forslaget, der kan begrænse eller besværliggøre retten til skilsmisse.

Jeg kan tilføje, at den foreslåede forordning komplementerer og i visse tilfælde ændrer den eksisterende forordning nr. 2201/2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (Den nye Bruxelles II-forordning), og at

Kommissionen har afslået et dansk ønske om indgåelse af en parallelaftale på dette område.